

Τὴν Κυριακὴν εἶχομεν καὶ ἄλλας οστιμωτάτας φωνὰς ἐφημεριδοπωλῶν.

Αὐτοῖς ὡσὶν ἠκούσαμεν :

— Κατάλυσις τῆς Λεβαδείας εἰς τὴν Αἴγυπτον !

— Ἀπόβασις τοῦ Κουμουνοδούρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν !

Τοῖς Κυρίοις δημαρχοαστυνομοῖς !

Εἰξεύρομεν ὅτι ἡ καλαισθησία σας δὲν εἶνε τοσαύτη ὥστε νὰ σᾶς κάμνη ἐντύπωσιν ἡ ἀλιότης τῶν ἀπ' αἰῶνων ὑπονομευομένων ὁδῶν, ἀλλὰ τοῦλάχιστον χάριν τῆς ἀσφαλείας μας, φροντίσατε νὰ ἄρῃτε τὸν τελματώδη ἀποκλεισμόν, ὃν ὑφιστάμεθα οἱ παρὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον ἀπὸ τῆς τελευταίας βροχῆς ἐπιπλέοντες εἰς εἰδός τι **βαθρακονησίου**, ἐν ᾧ μονοσάνιδος γέφυρα ἀποτελεῖ ὅλην τὴν συγκοινωνίαν μας.

Ἀἰ. Κωνσταντινιώτης.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝ. Ἐκτακτος παράστασις τὴν ἑσπέραν ταύτην. Διδαχθήσεται ὁ **Θούλλος** ἡ **Μαῦρος** τῆς **Ερετίας** ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου καὶ τὸ **Γεροντοκόριτσο**, κωμῳδία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἀρχεται τὴν 9ην μ. μ. ἀκριβῶς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀλεξάνδρεια 30 Ἰουλίου 1882

Σύνταξιν «Μὴ Χάνεσαι»

Ἀθῆνας.

Φορτίον κατσχεθέντων ἀλεύρων Λάμπρου, ἀπέστειλα πάραυτα Ἀραμπῇ.

Μετὰ τοιαύτην ἀποστολὴν εἰδοποίησα Γλάδστονα ἀναστεῖλαι ἀποστολὴν στρατευμάτων, βεβαίως οὔσης κατσκορπῆς Ἀραμπῇ, ἐκ χρήσεως ἀλεύρων Λάμπρου. Εὐγνωμονῶ ἑλληνα ἐργοστασιάρχην ὑπὲρ οὗ ἐζητησάμην ἐκπονηνὴν παρασῆμου **περικνημίδος**.

Ναύαρχος
Σεῦμούρ.

Σύνταξιν «Μὴ Χάνεσαι»

Ἀθῆνας

Ἐπεῖγον

Ἀδουκίρ 31 Ἰουλίου 1882.

Στρατήγημα Σεῦμούρ ἐναυάγησεν εἰς βάρος Ἑλλήνων. Ἀποσταλέντα ἄλευρα Λάμπρου ἐχορήγησα ἑλλησιν ὑπηκόοις.

Ἀποτέλεσμα κοιλιακὸς τύφος.

Εἰδοποιήσατε περὶ τούτου ἀρχικὸν ἀποστολέα ζητῆσαι ἀποζημίωσιν. Δέχομαι γαλέταν ὁμοίαν **Δομοκοῦ** διὰ τροφοδοσίαν ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

Ἀρχιστράτηγος
Ἀράμπη.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Εἰς Πειραιώτης.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΛΑΣΠΩΜΕΝΟΥ.

Ἀπομνημόνευμα τῶν περασμένων βροχῶν.

Δὲν εἶναι δυνατόν· θὰ τὸν γνωρίζετε τὸν κύριον Παῦλον Ἀναποδοπαυλόπαπον.

Εἶνε νέος τοῦ συρμοῦ. Μετρίου ἀναστήματος. Οὔτε κοντός, οὔτε μακρύς. Εἶνε μακρόκοντος.

Φορεῖ στὸ κεφάλι καπέλο ὑψηλὸ ἢ καλλίτερα ἡμίψηλο, γάντια στὰ χέρια, σουρτοῦκο μαῦρο στὴ ράχη, στενὸ κολὰν πανταλόνι, μαῦρο κ' αὐτὸ μὲ φιλέτο ἀπὸ μεταξωτὰ πλατιὰ κορδέλα, ἄσπρα παπούτσια πάνινα, γόβαις, κάλτσαις χρωματισταῖς, μπαστοῦνι λιγυστό, λαιμοδέτη κόκκινο ἀπὸ ἀτλάζι, ζιλε ἄσπρον πικεδένιον, δύο καδένες στὴ τσέπη χωρὶς ὥρολόγι (τὸ ἔχει στὸν μαστορά), ὄρθια φωκὸλ, μεταξωτὸ Καλαμάτας μαντύλι στὴ τσέπη καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἄ, ἔχει κ' ὀμπρέλα καλοκαιρινή, γιὰ νὰ μὴ τὸν πιάνη ὁ ἥλιος.

Εἶχε κ' ἐρωμένη ὁ Παυλάκης μας.

Προχθὲς λοιπὸν ποῦ ἔβρεχε, τὸν ἔπιασε ἡ βροχὴ ἴσα ἴσα ἀποκάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς ἐρωμένης του καὶ ἦτο καὶ αὐτὴ στὸ παράθυρο καὶ ἐδρέχετο χωρὶς νὰ φοβηθῇ.

Ὅ, τι φυσικόν· ὁ Παυλάκης μας ἐσήκωσε τὰ μάτια του νὰ δῇ τὴν φίλην του, εἶχε βγάλει μάλιστα καὶ τὸ μαντύλι του τὸ μεταξωτὸ νὰ ξεμιξαστῇ, κυρίως ὅμως γιὰ νὰ τῆς τὸ δείξῃ καὶ κυριωδέστερον ὡς σημεῖον συνθηματικόν χαιρετισμοῦ.

Ἐξέλασα νὰ σᾶς πῶ, ὅτι φοροῦσε καὶ γυαλιὰ στὴ μύτη, καὶ ὅτι ἐκάπνιζε ποῦρο τῆς Ἀβάνας.

Ἡ βροχὴ ἐπιπτε ραγδαία, τὸ ἐνθυμεῖσθε, ἀπτόητος δὲ ὑπ' αὐτὴν ὁ Παυλάκης καὶ ὑπὸ τὸ καταμουσκευμένο ἀλεξιβροχοῦλίον του ἐσήκωσε τὰ μάτια, ὡς εἵπομεν, νὰ ἰδῇ τὴν Μοσκούλα του.

Ἐκείνη πάλι ἡ τρελλὴ δὲν ἄφινε τὸν ἄνθρωπο νὰ πάη στὴ δουλειά του, ἀλλ' ἠθέλησε, μὲ τὴ βροχὴ ποῦ ἔκαμε, νὰ τοῦ ἀνοίξῃ κουβένταις.

Βροχὴ ραγδαία ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, χεῖμαρροι ὑδάτων ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια, κρουνοὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ ἀπὸ τὰ σύννεφα, πῆγαινε τώρα σὺ ν' ἀκούσης μέσα σ' αὐτὸν τὸν χαλασμὸ τοῦ κόσμου τί θὰ σοῦ πῇ ἓνα μικρὸ γυναικεῖο στόμα μὲ τὴ φιλήν του τὴ φωνίτσα.

Καὶ τηλέφωνον ἂν εἶχες πάλι δὲν θ' ἄκουες.

Ὁ Παυλάκης γιὰ ν' ἀκούσῃ, ν' ἀρπάξῃ καμμιά λέξι, στηλώνει τ' αὐτία του, τὰ κᾶμει σὰν γαϊδουρινὰ, τεντύνει τὸ λαιμὸ του σὰν κόκκωρας, σηκώνεται στὴν ἄκρα τῶν μυτιῶν τῶν παπουτσῶν του καὶ, Θεὲ καὶ κύριε, τί βρόντος ἦτο ἐκεῖνος, τί κτύπος, κεραυνὸς ἦτο ἡ βόμβα Σέϊμουρ;

Ὁ Παυλάκης μας εἶχε ξεγλυστρήσει.

Θέαμα οἰκτρὸν παρέστη ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Μοσκούλας του.

Ὁ Παυλάκης τῆς κατέκειτο μακρὺς πλατὺς ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

Τὸ ὑψηλὸ τοῦ καπέλου τὸ εἶχε πάρει τὸ ρεῦμα καὶ ὡς καραβάκι τὸ κατρακυλοῦσε, ἡ ὀμπρέλα του ἀνᾶσκελη καὶ κουρελιασμένη ἐταξείδευε καὶ αὐτὴ πλησίςτιος ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ καπέλο του. Τὰ γυαλιὰ του ἐσπασαν, στὸ πέσιμο ἐπάνω σχίζεται ἀπὸ χίλιας μεριαῖς τὸ κολλὰν πανταλόνι του καὶ βγαίνουν τὰ γόνατά του ἐξω.